

Щуче (1965)

Вінграновський Микола Степанович

Озер осінніх сонні небеса,
І щучі дні, наструнені на спінінг,
І помідорів на росі наспілих
Краса притомлена, примружена краса.

Удар! Удар! — і колом-кумельгом
З хвоста на голову, із голови на хвилю
Летить, і котиться, і в'ється батогом
В манері рок-ен-ролівського стилю
Щучисько юне... Б'ється по дубах,
Латаття ляскає, куга кипить у муках,

Хвостом — по сонцю, хмарам — по губах,
Летить на берег реактивна щука!
І кумельгом в очах у щуки — ми.
Із ніг на голови, як стій, перевертаємось,
І перевернуто бентежимось, і маємось,
І "Волга", й небо, й луки із людьми,
І цибулина церкви, і тополі,
І сизі села димарями вниз!
І доля наша... Що ж робити долі.
Коли вже щука хвалить верболіз?..

Озер осінніх сонні небеса,
І щучі дні, і срібне око шини,
Казан чубатий, хліб і ковбаса
І... Антонініні примружені жоржини.

1965

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/schuche